

Wersta, silda.

Gatfinast	kunni Visna	24	22
Visnast	" Tosna	18	116

ja Tosnast Moskwa raudteed möda Peterburgi.

Tule-wanker lipab raud-tee peal kui lind,
Sõidab Tallinnast Peterburgi linna sünd.

Tinti waat.

Konfistoriumist kituse-aukroni wäärt arwatud kiri.

Möda Wini linna ulitsaid käis, ühhel suisel hommikul, üks pealt nähhes arwata lahhe- ehk kolmeteistkümnne aastane Tirolima pois. Kõrge laia ärega kübbar peas, ja weike waat rihmaga selgas; ta rided ollid jubba kullunud ja näitsid narmaid ja auka, ja jallad ollid hopis paljad. Siiski nähti temmal rõmus meel ollema, ja selge heäleaga hüdis ta: „Ostke tinti, ostke tinti! alw on ta ja hea must.“ — Agga fegi ei küsinnud kaupa nähha egga osta ja pois läts ifka eddasi. Ulitsa nurgal istus naene ja müüs appelsiniisi. Pois jäi seisma, wöttis ühhe appelsini kätte ja küsis: „Mis se maksab?“ Naene ütles hinda, ja pois panni appelsini kärmest taggasi ja ütles: „Selle rahhaga ellan minna enam kui ühhe päwa.“ „Koh sinno sugguse terjaja poisil olleks ta õun hea küll ollema, mis sa appelsini hinda küsids,“ ütles naene. „Tõsji küll,“ ütles pois, „õun on hea küll ja leib

weel parrem. Agga seal maal, kust ma tullen, ei olle appelsin ka kallim kui siin õun; agga minna ei tarwita neid kumbagid. Agga paljas terjaja ei olle ma ka mitte, minna müün tinti, kas ostate ehk ka?“ „Ei minnul olle tarwis,“ ütles naene pahha melega, „wõi sinna ei terja, nisuggused surelised ollete teie Tirolimehed keif wöttate ühhegi tihja asja õkale, kedda fegi ei tarwita, ja hulgate sellega möda maad ilma ümber.“ — Poisi näggo läts nende sõnnade peale tõksifets ja kurwaks, ta läts eddasi ja hakkas laulma: — „Minna ollen Tirolima poisite, kaugele, kaugele jäi minno mägginne isja-maa!“ — Se olli üks pitt ja halle luggo, mis ta laulis, wiis ja salmid ollid küll pudulised, et igga mees wois arro sada, et need ta omma wälja arwatud ollid, ja se olli temma omma ello luggo, mis ta laulis. Siiski olli temma selge lapselik heäl ja se süddamelik laulo wiis armas kuulda. Ta laulis, et temma isja mölder olnud mitmest põlwest ja Kaljo-nurga westi peal; mis rõmus põlli temmal olnud lahhe lehma ja mitme kitse karjas käies. Siis surnud ta emma ärra ja keif nende lojused sanud otsa; pitne pannud westi põllema ja ka ellomaea põllenud ärra. Ja wimaks tulli se halle lahkuminne isjast, kui isja läinud sullase kohta otsima, ja temma tinti müüma. Siis hüdis ta ja jälle wahhest tuggewaste: „Tinti ostke, tinti ostke.“ Ja laulis siis